

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 23 listopada 2015 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Maciej Berek
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Tomasz Słaboszowski
	<i>Członek GKO:</i>	Ireneusz Piasecki (spr.)
Protokolant:		Paweł Matusiak

przy udziale zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych **Jacka Krawczyka**,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2015 r. odwołania wniesionego przez Zastępcę Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Szczecinie Hannę Barańską na niekorzyść Obwinionego (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Szczecinie z dnia 18 grudnia 2014 r. sygn. akt: RIO-KO-43/2014, którym to Komisja Orzekająca uznała Pana (...) - pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Zastępcy Wójta (...), za niewinnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych (cyt. z sentencji) „które polegało na dokonaniu wydatków ze środków publicznych z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków, poprzez poniesienie w okresie w okresie od 4 kwietnia do 4 grudnia 2012 r. - zamiast w formie dotacji celowych, bezpośrednio z budżetu Gminy na wykonanie zadań z zakresu kultury fizycznej i sportu zrealizowanych przez organizacje pozarządowe: (...) Zespoły Sportowe: (...) z siedzibą w (...), (...) z siedzibą w (...) oraz (...) z siedzibą w (...) - wydatków w łącznej kwocie 7 123,84 zł, w tym na podstawie dowodów:

Sygn. akt BDF1.4800.75.2015

1) (...) Zespół Sportowy „(...)” z siedzibą w (...):

Lp.	Dowód źródłowy: faktura (f), rachunek (r.)				Data zapłaty/ dokonania przelewu
	Numer	Data sprzedaży	Wyszczególnienie/wydatek	Kwota w zł	
1	2	3	4	5	6
9.	f. 302/2012	04.11.2012	Transport (...) na mecz	483,84	04.12.2012
11.	f. 295/2012	21.10.2012	Transport (...) na mecz	432,00	04.12.2012
12.	f. 279/2012	06.10.2012	Transport (...) na mecz	432,00	04.12.2012
19.	r. 660/2012	21.05.2012	opł. za licencję klubowi	150,00	08.06.2012
20.	r. 970/2012	18.07.2012	Opł. za udz. drużyny w rozg.	750,00	10.08.2012
22.	r. FV/91/10/2012	30.10.2012	sprzęt sportowy	500,00	29.11.2012
23.	r 15/2011 (...)	01.04.2012	Ryczałt sędziowski, koszty przejazdów	152,00	04.04.2012
	b/n (...),	01.04.2012	Ryczałt sędziowski, koszty przejazdów	170,00	04.04.2012
	b/n (...)	01.04.2012	Ryczałt sędziowski, koszty przejazdów	161,00	04.04.2012
32.	r 8/2012 (...)	16.09.2012	Ryczałt sędziowski, koszty przejazdów	131,00	19.09.2012
	r 9/2012 (...)	16.09.2012	Ryczałt sędziowski, koszty przejazdów	47,00	19.09.2012
	r 67/12 (...)	16.09.2012	Ryczałt sędziowski, koszty przejazdów	123,00	19.09.2012
Wydatki ogółem				3 531,84	

2) (...) Zespół Sportowy (...) z siedzibą w (...):

Lp	Dowód źródłowy: faktura (f), rachunek (r.)				Data zapłaty/ dokonania przelewu
	Numer	Data sprzedaży	Wyszczególnienie/wydatek	Kwota w zł	

Sygn. akt BDF1.4800.75.2015

1	2	3	4	5	6
21.	r. 968/2012	18.07.2012	Opł. za udz. drużyny w rozg.	950,00	10.08.2012
35.	r 76/2012 (...), 18/2012 (...)	15.09.2012	Ryczałt sędziowski, koszty przejazdów	421,00	19.09.2012
Wydatki ogółem				1 371,00	

3) (...) Zespół Sportowy (...) z siedzibą w (...):

Lp	Dowód źródłowy: faktura (f.), rachunek (r.)				Data zapłaty/ dokonania przelewu
	Numer	Data sprzedaży	Wyszczególnienie/wydatek	Kwota w zł	
1	2	3	4	5	6
1.	r. 660/2012	21.05.2012	opł. za licencję klubową	150,00	08.06.2012
2.	r. 966/2012	18.07.2012	Opł. za udz. drużyny w rozg. ZZPN	750,00	10.08.2012
3.	r. 1722/2012	16.10.2012	opł. za uprawnienia dla zawodn.	23,00	29.10.2012
4.	f. FV/45/11/2012	20.11.2012	sprzęt sportowy	931,00	03.12.2012
5.	r. 13/OP/2012 (...)	30.09.2012	Ryczałt sędziowski, koszty przejazdów	331,00	05.10.2012
6.	r. 14/A/P/J (...)	30.09.2012	Ryczałt sędziowski, koszty przejazdów	36,00	05.10.2012
Wydatki ogółem				2 221,00	

co było niezgodne z art. 221 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 z późn. zm.).”

Komisja Orzekająca I instancji orzekła, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa,

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych uchyła orzeczenie Komisji pierwszej instancji w zaskarżonym zakresie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Regionalną Komisję

Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Szczecinie.

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia środek zaskarżenia nie przysługuje.

Uzasadnienie

Regionalna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Szczecinie (dalej - RKO) po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2014 r. sprawy (...), pełniącego w czasie popełnienia zarzucanych czynów funkcję Zastępcy Wójta (...), obwinionego o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 11 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529) [zwanej dalej uondfp)], które polegało na dokonaniu wydatków ze środków publicznych z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków, poprzez poniesienie wydatków - w okresie od 4 kwietnia do 4 grudnia 2012 r. - zamiast w formie dotacji celowych, bezpośrednio z budżetu Gminy na wykonanie zadań z zakresu kultury fizycznej i sportu zrealizowanych przez organizacje pozarządowe: (...) Zespoły Sportowe:

- (...) siedzibą w (...),

- (...) siedzibą w (...),

- (...) siedzibą w (...),

w łącznej kwocie 7 123,84 z, co było niezgodne z art. 221 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 ze zm.) [zwanej dalej ufp], działając na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 1 uondfp uniewinnia Obwinionego od zarzucanych czynów.

Sygn. akt BDF1.4800.75.2015

W uzasadnieniu orzeczenia RKO wskazała w szczególności, że naruszeniem dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 11 uoondfp jest działanie polegające na dokonaniu wydatku ze środków publicznych z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków. Ogólne zasady wydatkowania środków reguluje art. 44 ufp, zgodnie z którym wydatki publiczne mogą być ponoszone na cele i w wysokościach ustalonych w uchwale budżetowej jednostki samorządu terytorialnego (dalej - jst), zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych rodzajów wydatków. Wydatki publiczne powinny być dokonywane: w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów oraz optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów, w sposób umożliwiający terminową realizację zadań oraz w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań. Jednostki sektora finansów publicznych zawierają umowy, których przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane, na zasadach określonych w przepisach o zamówieniach publicznych, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Zgodnie z brzmieniem art. 221 ufp, podmioty niezaliczane do sektora finansów publicznych i niedziałające w celu osiągnięcia zysku mogą otrzymywać z budżetu jst dotacje celowe na cele publiczne, związane z realizacją zadań tej jednostki, a także na dofinansowanie inwestycji związanych z realizacją tych zadań. W ocenie RKO przepis ten stanowi podstawę dla jst do dokonywania wydatków w formie dotacji celowych dla określonych podmiotów, natomiast nie ogranicza możliwości finansowania zadań w innej formie, tj. poprzez bezpośrednie ponoszenie wydatków z budżetu gminy. RKO uznała ponadto, iż przywołany przez Oskarżyciela art. 28 ustawy o sporcie wskazuje jedynie na możliwość przekazania z budżetu jst dotacji celowej dla klubu sportowego, przy czym zwróciła uwagę na art. 27 ust. 3 ustawy o sporcie, który stanowi, iż przepisy ustawy nie naruszają uprawnień jednostek samorządu terytorialnego do wspierania kultury fizycznej na podstawie przepisów odrębnych, a za taki należałoby uznać wskazywany przez Obwinionego art. 7 ust. 1 pkt 10 ustawy o samorządzie gminnym.

Po dokonaniu takiej oceny stanu prawnego RKO uznała, iż dokonując bezpośrednio z budżetu Gminy wydatków na wykonanie zadań z zakresu kultury fizycznej i sportu przez organizacje pozarządowe, nie naruszono przepisów dotyczących dokonywania tego rodzaju wydatków, a tym samym nie popełniono czynu, o którym mowa w art. 11 uoondfp. Dlatego uniewinniono Obwinionego od zarzucanych czynów na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Sygn. akt BDF1.4800.75.2015

21 stycznia 2015 roku Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych złożył odwołanie od orzeczenia RKO, zaskarżając je na niekorzyść Obwinionego. Orzeczeniu temu zarzucił błędną interpretację art. 11 uodfp, poprzez przyjęcie, że Obwiniony nie popełnił zarzucanego czynu, ponieważ art. 221 ufp stanowi, w ocenie RKO, prawną podstawę udzielania z budżetu jst dotacji celowych dla określonych podmiotów, natomiast nie ogranicza możliwości finansowania zadań w innej formie, tj. poprzez bezpośrednie ponoszenie wydatków z budżetu gminy. Według RKO przywołany przez Oskarżyciela art. 28 ustawy o sporcie wskazuje jedynie na możliwość przekazania z budżetu jst dotacji celowej dla klubu sportowego, przy czym należy zwrócić uwagę na art. 27 ust. 3 tego aktu, który stanowi, iż przepisy ustawy nie naruszają uprawnień jednostek samorządu terytorialnego do wspierania kultury fizycznej na podstawie przepisów odrębnych, za jaki należałoby uznać art. 7 ust. 1 pkt 10 ustawy o samorządzie gminnym.

W uzasadnieniu odwołania Zastępca Rzecznika wskazał, że klub sportowy, prowadzący działalność sportową na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego i niedziałający w celu osiągnięcia zysku - w oparciu o art. 28 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2010 r. Nr 127, poz. 857 z późn. zm.; obecnie Dz. U z 2014 r., poz. 715 z późn. zm.), może również - z zastosowaniem przepisów ustawy o finansach publicznych w zakresie udzielania dotacji celowych dla podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych i niedziałających w celu osiągnięcia zysku - otrzymać dotację celową z budżetu tej jednostki. Ww. dotacja ma służyć realizacji celu publicznego, określonego w uchwale organu stanowiącego jst, zawierającej cel publiczny z zakresu sportu, który jednostka samorządu terytorialnego zamierza osiągnąć. Środki finansowe przekazane w formie dotacji mogą być przeznaczone w szczególności na: realizację programów szkolenia sportowego, zakup sprzętu sportowego, pokrycie kosztów organizowania zawodów sportowych lub uczestnictwa w tych zawodach, pokrycie kosztów korzystania z obiektów sportowych dla celów szkolenia sportowego i sfinansowanie stypendiów sportowych i wynagrodzenia kadry szkoleniowej - jeżeli wpłynie to na poprawę warunków uprawiania sportu przez członków klubu sportowego, który otrzyma dotację, lub zwiększy dostępność społeczności lokalnej do działalności sportowej prowadzonej przez ten klub. Zastępca Rzecznika wskazał także, że w wyniku przeprowadzonych postępowań sprawdzającego oraz wyjaśniającego nie stwierdzono, aby organ stanowiący Gminy (...) podjął stosowną uchwałę w podanym zakresie.

Reasumując argumentację odwołania stwierdzić należy, że w ocenie Zastępcy Rzecznika, w sytuacji kiedy jednostka samorządu terytorialnego nie podejmie, jak w omawianej sprawie -

Sygn. akt BDF1.4800.75.2015

na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy o sporcie - uchwały w sprawie określenia warunków i trybu finansowania rozwoju sportu, podstawę prawną finansowego wspierania rozwoju sportu stanowią przepisy ustawy o działalności pożytku publicznego, do których stosowania odsyła art. 221 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Jednocześnie art. 221 ust. 1 ustawy o finansach publicznych wskazuje jednoznacznie, że w przypadku, gdy zadanie związane z realizacją zadań jst (w tym z zakresu kultury fizycznej i sportu) jest realizowane przez podmioty niezaliczane do sektora finansów publicznych i nie działające w celu osiągnięcia zysku może być finansowane wyłącznie w formie dotacji celowych.

W tych okolicznościach odwołanie i wnioski w nim zawarte, należy - zdaniem oskarżenia - uznać za uzasadnione.

Na rozprawie przed Główną Komisją Orzekającą która odbyła się w dniu 23 listopada 2015 roku, stawili się Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Jacek Krawczyk oraz obrońca Obwinionego, nie stawił się Obwiniony prawidłowo zawiadomiony.

W wyniku rozpoznania sprawy strona oskarżycielska podtrzymała odwołanie, natomiast strona obwiniona wniosła o utrzymanie zaskarżonego orzeczenia w mocy.

Biorąc powyższe pod uwagę Główna Komisja Orzekająca zważyła, co następuje.

Główna Komisja Orzekająca w pierwszej kolejności dokonała analizy stanu prawnego obowiązującego w dacie popełnienia przypisanych Obwinionemu czynów oraz w dacie orzekania. Mające zastosowanie w przedmiotowej sprawie przepisy ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych nie uległy w tym okresie zmianie. W niezmiennym brzmieniu obowiązuje także art. 221 ust. 1 i 2 ustawy o finansach publicznych oraz art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. W dacie popełnienia czynu art. 28 ust. 1 ustawy o sporcie stanowił: „Klub sportowy, działający na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego, nie działający w celu osiągnięcia zysku, może otrzymywać dotację celową z budżetu tej jednostki, z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) w zakresie udzielania dotacji celowych dla podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych i nie działających w celu osiągnięcia zysku.” Z dniem 22 września 2015 r. przepis ten uległ zmianie w ten sposób, że po wyrazach „może otrzymywać dotację celową z budżetu tej jednostki” dodane zostały wyrazy „na podstawie uchwały, o której mowa w art. 27 ust. 2”. Zmiana ta może być interpretowana jako potencjalnie zawężająca zakres podstaw, na podstawie których udzielona może być dotacja, o której mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o sporcie. Zmianie uległa także

Sygn. akt BDF1.4800.75.2015

mający znaczenie dla sprawy art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1118, z późn. zm.). W dacie popełnienia czynu miał on następujące brzmienie: „Wspieranie oraz powierzanie, o których mowa w ust. 1, odbywa się po przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert, chyba że przepisy odrębne przewidują inny tryb zlecenia”, natomiast po zmianie obowiązującej od dnia 9 listopada 2015 r.: „Wspieranie oraz powierzanie, o których mowa w ust. 1, odbywają się po przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert albo w trybach określonych w art. 11a-11c lub art. 19a.”. Wprowadzona zmiana niewątpliwie zawęży zakres możliwych do zastosowania trybów. Z powyższych względów GKO, jako podstawę rozstrzygnięcia sprawy, przyjęła przepisy obowiązujące w dacie popełnienia zarzucanych Obwinionemu czynów.

Komisja Orzekająca I instancji przedstawiła i udowodniła stan faktyczny sprawy, który również w ocenie GKO nie budzi wątpliwości. Obwiniony (...) niewątpliwie finansował w okresie od 4 kwietnia do 4 grudnia 2012r. bezpośrednio z budżetu Gminy zadania z zakresu kultury fizycznej i sportu realizowane przez organizacje pozarządowe (...) Zespoły Sportowe (...) z siedzibą w (...), (...) z siedzibą w (...) oraz (...) z siedzibą w (...), przez co dokonał wydatków w łącznej kwocie wydatków 7 123,84 zł .

W tym zakresie słuszny jest pogląd oskarżenia, iż Obwiniony (...) swoim działaniem naruszył jedną z podstawowych zasad gospodarowania środkami publicznymi, o której mowa w art. 221 ust. 1 i 2 ustawy o finansach publicznych, bowiem w okresie od 4 kwietnia do 4 grudnia 2012r. – zamiast w formie dotacji celowych – bezpośrednio z budżetu Gminy (...) dokonał wydatków na wykonanie zadań z zakresu kultury fizycznej i sportu, zrealizowanych przez podmioty nie zaliczone do sektora finansów publicznych i nie działające w celu osiągnięcia zysku, to jest (...) Zespoły Sportowe.

GKO odnosząc się do oceny prawnej stanowiącej podstawę do finansowania sportu z budżetu jednostki samorządu terytorialnego, w tym przypadku gminy wskazuje, że stosownie do uregulowań art. 7 ustawy o samorządzie gminnym, zadaniem gminy jest zaspokojenie potrzeb zbiorowych wspólnoty również z zakresu kultury fizycznej i turystyki, w tym terenów rekreacyjnych i sportowych (art. 7 ust. 1 pkt 10), jednakże przepis ten nie stanowi samodzielnej podstawy do dokonywania wydatków bezpośrednio z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na działalność klubów sportowych. Przepis ten wskazuje, że gmina w ramach realizacji potrzeb wspólnoty ma ponosić również wydatki na kulturę fizyczną i rekreację, przy czym nie jest wskazana forma wydatkowania tych środków a przepis ten nie stanowi katalogu

Sygn. akt BDF1.4800.75.2015

zamkniętego działań gminy. Podstawą samoistną do ponoszenia wydatków na sport, wskazującą również na formy i procedury finansowania sportu są przepisy:

- art. 221 ustawy o finansach publicznych ,
- art. 28 ust. 1 i ust. 2 ustawy o sporcie,
- art. 4 ust. 1 pkt 17 i art. 11 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Przepisy powyższe wskazują na możliwość wydatkowania środków z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na działalność z zakresu sportu również przez (...) Kluby Sportowe jednakże działanie takie ma się odbywać poprzez dotacje i po zastosowania odpowiednich trybów, bądź wynikających z ustawy jak w przypadku zastosowania trybu przewidzianego w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, bądź poprzez zastosowanie trybu określonego uchwałą organu stanowiącego w przypadku art. 221 ufp i art. 28 ustawy o sporcie.

GKO pragnie również zwrócić uwagę na rozbieżności celów pomiędzy ogólnym aspektem realizowania przez gminę celu jakim jest zaspokojenie zbiorowych potrzeb lokalnej społeczności, (który to cel został nałożony na gminę ustawą o samorządzie gminnym), od aspektu osiągania jak najlepszych wyników sportowych, jakim to celem jest działanie klubu sportowego. Na różnice pomiędzy tymi celami wskazują w swej opinii prawnej opublikowanej w „Nowych Zeszytach Samorządowych” Nr 1/2010 poz. 4 Paweł Boroszowski i dr Rafał Kowalczyk wskazując, że *„Stawiając obok siebie gminę realizującą zadania z zakresu upowszechniania kultury fizycznej i klub sportowy, działający w oparciu o ustawę o sporcie kwalifikowanym, należy dojść do przekonania, że w obu przypadkach realizowane są odrębne cele: w przypadku gminy chodzi o jak najszersze i najpełniejsze zaspokajanie potrzeb wspólnoty samorządowej w zakresie kultury fizycznej, natomiast w przypadku klubu sportowego celem jest osiągnięcie jak najlepszych wyników sportowych”*.

W dalszej części swej opinii autorzy piszą, iż *„Z budżetu gminy można dotować kluby sportowe wtedy, gdy realizują zadanie publiczne*. GKO wskazuje zaś jednoznacznie, że wydatki zatwierdzone przez Obwinionego do wypłaty bezpośrednio z budżetu gminy dotyczyły bieżącej działalności klubu sportowego, nie zaś ogółu społeczności lokalnej. Taki właśnie cel wydatków dotyczących działalności klubu sportowego miały np. rachunki za wyjazd zawodników na rozgrywki, czy diety dla sędziów sportowych.

W ocenie GKO słusznie wskazano we wniosku o ukaranie, iż doszło do naruszenia art. 221 ust. 1 i 2 ufp, a w związku z tym doszło do wyczerpania znamion naruszenia dyscypliny

Sygn. akt BDF1.4800.75.2015

finansów publicznych z art. 11 ustawy. Za błędną równocześnie uznać należy tezę Komisji I instancji, że przepis art. 221 ufp zezwala na udzielanie dotacji celowych określonym podmiotom, natomiast nie ogranicza możliwości finansowania takich zadań w innej formie, to jest poprzez bezpośrednie ponoszenie tych wydatków z budżetu gminy.

GKO wskazuje, że niezbędnymi elementami wymagającymi dodatkowego badania i analizy na etapie I instancji jest kwestia winy, jej stopnia oraz ewentualnie wymiaru kary, zwłaszcza w kontekście załączonego do materiału dowodowego pisma Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie zaznaczając, iż Komisja I instancji nie poczyniła w tym zakresie stosownych rozważań w zaskarżonym orzeczeniu.

Główna Komisja Orzekająca wobec wyżej opisanych aspektów prawnych stanowiących o braku możliwości dokonywania bezpośredniego wydatku na działalność klubu sportowego ze środków budżetu gminy, wskazując na faktyczne wydatkowanie na skutek decyzji Obwinionego środków, które mają służyć zaspokajaniu potrzeb ogółu społeczności gminnej na osiągnięcie celów klubów sportowych postanowiła, że zaskarżone rozstrzygnięcie nie może się ostać. Dlatego też GKO, uwzględniając art. 146 ust. 2 uondfp, uznała za zasadne uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, stosowanie do uregulowań zawartych w art. 147 ust. 1 pkt 3 uondfp.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.